

Mimoškolní 2019

aneb

... prázdniny jsou tady...

Mimoškolní

5. - 7.7

Tahle výprava je originál. Vlastně jako všechny ostatní. A pokud čtete tyto řádky, je jasné, že dopadla dobře a všichni přežili. Čím je tak významná? Jedinou maličkostí. Celou ji připravila a povede Lenka. Tedy s mými drobnými vsuvkami (docela podstatnými - plánování tras a vedení výprav se učim Lek.).

Sraz je na Hlaváku. Zase. Pokud to takhle půjde dál, stane se z toho tradice.

Tak kdopak je tu dnes sražen? Tak vnímám zde mou neuvěřitelnost, dále pak je tu Marta a očekávám Lenku. Že jste o Martě ještě neslyšeli? To bude tím, že je úplně nová a dnes s námi pojede poprvé. Vypadá dost jízdně, zdá se být dobrá. Přichází Lenka. OK, jsme všichni, jdeme na nástupiště. Že jsme zase jen tři? Ano, je to tak. A víte proč? Nevíte? Tak abyste věděli, je to proto, že jste nevyjeli vy!

Fyzická nakládká kol proběhla celkem zdárně, ale zádrhel byl v místenkách pro kola. Ta jejich aplikace, myslím tím ČD, pro PC je fakt blbá. Zprv se vůbec dostat k dalším službám, jako je spolu zavazadlo, kočárek, jízdní kolo, či jiné služby je nesmírně složité a zdržuje to, pak ji přesvědčit, že chcete jízdenku pro víc lidí a nejhůř snáší, když k těm lidem chcete místenky pro lidi a kola, a ještě jízdenku pro kola. Pak to píše, že máte jízdenku pro x lidí, místenky jsou díky objednání přes internet zdarma, ale píše je to tam. Jízdenky pro kola taky ale místenky to nezmiňuje a nedá se k nim dostat. Nikde žádné upozornění, že místenka není. Tak teď je po nás chtějí. Tedy je za další peníze přikupujeme. Tak, konečně v pořádku. Sedíme sice úplně jinde, než kam máme místenky, ale vlak je poloprázdný. Tedy to nikomu vadit nebude.

Cesta probíhá skvěle, navzájem se představujeme, rozebíráme celý svět a vládne pohoda.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	554	0	0	24

Děčín. Výstup proběhl v pohodě,

nájezd na silnici pořád dobře, ale pak se nás navigace snaží vodit po schodech. Tak to ne. Co vlastně čekat? Stále jsme v Čechách. Na svých potulkách Evropou jsem se s takovou pitomostí nesetkal. Pakliže je někde stezka pro cyklisty, nebo dokonce Radweg, neexistuje, aby cyklista zdolával cokoli jinak než v sedle. A to i za cenu, že je stezka delší a vede jinudy než silnice, kterou kopíruje. U nás to kdejaké pologramot od stolu, co ani neumí číst mapy, sekne po schodech. Nejlépe, jako v tomto případě, po točitych. A cyklisto, jsi idiot, že vůbec jezdiš na kole a teď se klidně poser!

Jedeme podle vizuálu a krásně jsme to dali. Jen nám připomněli, že jsme v hornatém kraji, a tak je to tu jednu chvíli hodně do kopce. Jde o krátkou spojovací uličku, ale opravdu výživnou. Kdo by si však myslel, že jsme dojeli na hlavní a dál v pohodě, tak ne. Hlavní také stoupá. A docela dost. Teď to tolik nevádí, protože přijíždíme k plánované hospodě na večeri a osvěžení.

Restaurace Výpřež.

Panuje tu podvečer, stmívá se, sezení venku pod měkce nasvícenou pergolou. Atmosféra výborná. Je tu vlídný poklid, teplo, sedí se dobře, pít je také co, leč jednu vadu to tady má. Mizerný výběr jídel. Až tak, že jsem to uzavřel smažákem s hranolkama. Ne že bych ho neměl rád, ale na večer si jej dávám opravdu výjimečně. No nic, budeme muset zase chvilku jet. Od polohy ležmo nás dělí cca 20 kilometrů a o rovině nemůže být řeč.

Dig.

Hospůdka příjemná, leč ceny pražské. Holt jsme u německých hranic a zde si bohatší sousedé častěji dopřávají českou kuchyni za poněkud vyšší české ceny. My ženské jsme to vyřešily vývarem, Dig smažákem, hranolkami a nezbytnou tatarkou.

Lek.

Odjíždíme do tmy. Přichází první moje vsuvka do navigace. Proběhla sice před čtyřmi dny, ale teď se teprve uplatní. Neodbočíme do terénu, ale pojedeme po hlavní. K úpravě mě vedly dvě věci. 1. terén je do kopce, a to dost prudkého. 2. je svátek, navíc večer, a hromadný úprk lidí z měst proběhl včera. Tedy zde bude minimum aut. A opravdu tomu tak je. Velmi zvolna se posunujeme vzhůru. Neděje se nic převratného, a to až do okamžiku, kdy silnici opouštíme a mizíme v porostu. A protože po silnici je to moc daleko, pojedeme zkratkama.

No to byl hovězí nápad! Probíhá to na vlas stejně jako jindy. Krásná cesta po rovince, pak se začíná svažovat, přibývá šutrů, kořenů a sypkého podloží a pak brutál dolů mezi kusama utržených skal, to celé po písku. Samozřejmě to dávno přesáhlo hranici sjízdnosti a jdeme to pěšky, přičemž se pokoušíme kolům vnuknout myšlenku, že směr, kam chtějí jet je totožný se směrem, kam chceme my. Jde to hodně ztuhá.

Během toho všeho se ukázalo, že Lenka má potíže se světla. Přesněji, žádná nemá. Blikátkem na řídkách jen dává najevo, že je přítomna. Ale vidět od toho není. Pomohla Marta, která disponuje čelovkou. Pak byl postup výrazně rychlejší. Asi o kilometr za hodinu. To celé trvalo neskutečně dlouho. Potkali jsme pána. Je 22.15. Co tady dělá? A co ho to napadlo jít nahoru? Nicméně nám uhýbá, a tak ho zdravíme. Je z nás úplně odvařenej. Výsledně nám radil kudy dál s cílem v Jetřichovicích. Vlastně nám potvrdil náš směr a cíl.

Našli jsme se u Dolského mlýna. Ano, to je ten, kde se točí pohádky. Nejznámější a nejčerstvější je Láska rohatá. Ano, je to tu úžasně, zejména pokud na to nazíráme za totální tmy pod hlavním osvětlením mého železného miláčka, světlem Marty a čelovkou Lenky. Je to nádherné.

Jedeme dál. Cesta je mnohem kulturnější, je široká, rovná, sem tam nějaký kořen a vede do mírného kopce. V našich světlech je to krásné. Vyjeli jsme u Dolního mlýna. Stojí tu spousta aut a vypadá to na změnu užívání stavby ze mlýna na penzion. Odtud je to dál po silnici. To už není nijak romantické. Kolem je tma, jede se dobře.

Jetřichovice. Ještě pár chvil a půjdeme do kanafasu. Našli jsme cestu ven z vesnice a jedeme tmou. Teta navigace se mi snaží říct, že už jen kousek. Tak a jsme tu. „Odbočte ostře doleva...“ Jsme tady a vzhůru na hrad. To je cíl naší cesty a tam budeme dnes nocovat.

A sakra. Jsou tu schody. Nejen přírodní, ale také zvláštní umělé, kdy je směrem vzhůru položen velký dřevěný obdélník s mnoha přepážkami, kde se provozem hromadí písek a tím to dělá stupně schodů. Pro vlečení našich těžkých přibližovadel naprosto nepoužitelné. Smýkáme tedy kola vedle a taky nic moc. A pak jsme po ukrutném úsilí narazili na schodiště ocelové. A to je konec. Je dlouhé s naprosto praštěným modulem stupňů, a navíc mezi zábradlí se prostě nevejdeme. Zkoušíme jít průzkumem nahoru, ale sezdváme, že tohle je nad naše síly. Sestoupili jsme pískovým nadělením zpět na cestu a vydáváme se směrem dolů, kde je ještě jeden vchod na hrad. Cestou se snažíme najít vhodné místo na bivak. Marně. Už jsme u dolního výjezdu k hradu, a.... Tady! To je ono. Krásný plácek akorát pro nás, částečně zašitý před pohledy za silnice. Stavíme kulisy na noc.

Což my s Lenkou to dáváme celkem snadno. Lenka už má představu co dělá. Na rozdíl od Marty, která má úplně nový jeden a kousek místný, jednoprutový stan, který viděla rozložený jen na obrázku. A stavět něco takového ve tmě za pomoci čelovky... Ale je dobrá a za nějakou dobu stavba stojí a zdá se, že takhle vypadat má. My už ležíme a nezbyvá mnoho do vytuhnutí. Jenomže se to ještě odkládá. Marta totiž dala do placu náborový příspěvek – placatku slivovice. No a přeci nemůžeme jít spát bez okošťování...

Vynikající šláftruňk. Ještě Dobrou noc, a nazdar.

Dig.

Doplním jen, že jsem stan úspěšně postavila už doma v obýváku a je dvoumístný...no píšou dvoumístný, ale tak pro dva hubeňoury anebo tulící se pár... a slivovička byla domácí... pravá moravská... su holka z Moravy...

Mad.

Tolik my. Ne však okolí. Dokud kolem panují noční lesní zvuky spí se dobře. Ale někdy hodně pozdě tu procházeli nějací, těžko říct kdo. Výrazně jsou slyšet dva hoši vedoucí spolu rozhovor na téma támhle někdo spí, a nějaké děvy, jejichž hodně tlumené hlasy jsou na pozadí. Není jim však rozumět. Pravda, je mi to jedno a jsem rád, když hlasy po chvíli bez následků utichly.

Dig

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Jetřichovice	55	580	28	13	12 - 26

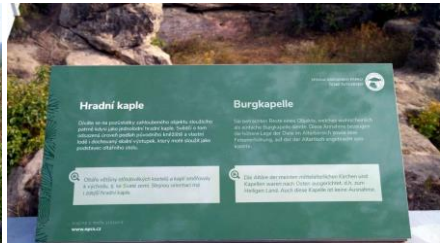
Ráno 6.7. sobota

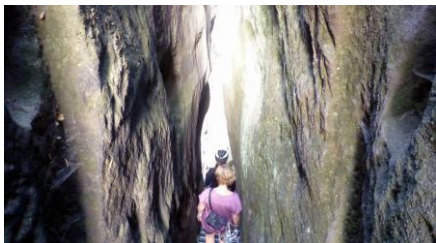
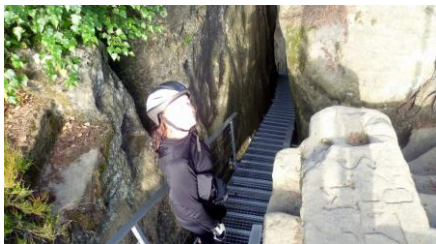
Vstáváme v půl sedmé a v sedm začíná ranní cvrkot.

Po snídani se jdeme podívat na hrad Falkenštejn, pod kterým spíme. Kola jsme nechali přivázaná dole, zdolali jsme ona ocelová i přírodní schodiště. Takhle za světla vypadají, jako by sem patřila. Samozřejmě se to týká i vyhlídkových plošin na hradě samotném. Velmi pěkné. Jsou tu přenáherné vyhlídky po zdejších přírodninách. Vřele doporučuji k návštěvě.

Dig.

Celkově vstup na hrad a procházka po něm je velmi dobře připravena – příjemné překvapení s nádhernými výhledy do krásné krajiny okolo dohromady. Chybí mě zde jedině - podpis společnosti, která má tento fajn zážitek na svědomí.....í Lek.

Po dostatečném pokochání se vydáváme na dnešní cestu. Vede velmi pěknými přírodními scenériemi, avšak velmi nepěkně do kopce a to cca 5 km. Syký, klouzavý terén našemu postupu příliš nepomáhá. Nedá se nic dělat, tuto část cesty se nesvezeme. Ba co víc, musíme naše železné oře i s nákladem do stoupání vystrkat.

*Kolem je to velmi pěkné. Inu pískovcový kraj. Krása. Ale ta úleva na silnici...
Dig.*

Upozorňovala jsem dopředu, že v sobotu budou nepříjemné kopce... Lek.

V Kyjově zastavujeme na koupání. Je tu úžasný rybník, hodnotami Úštěk (viz minulá zpráva).

*Lenka jim tu vyčítá, že teplota fakt nedosahuje parametrů Rudého moře. To asi nedosahuje, ale je to podstatně blíže k Proseku... Po koupeli pokračujeme v siestě. Dámy si vaří kávu, já si užívám nicnedělání.
Dig.*

Od Rudého moře jsem se vrátila před dvěma dny a opravdu ač je Kyjovský rybník malebný, teplotou se Rudému moři rovnat nemůže – holt praotec Čech se zastavil na své pouti příliš na Severu...
Lek.

Pak jsme popojeli do hospody. Prý je nějak vyhlášená. Tím že je na cyklistické trase. Měli fantastické černé pivo. (opravdu bombastické Lek). Zastavili jsme, dali vzorek a pokračovali. Zase je to v rytmu kousek dolů a čtyři kousky prudce nahoru. Naštěstí po asfaltu. Nicméně je to záhul jako prase. V jednom místě teta navigace odhalila, že přímo do dnešního cíle je to 12 kilometrů a může se strhat, aby nás tam dostala i za cenu vynechání dalších povinných průjezdních bodů. Tady totiž začíná kolečko po Šluknovském výběžku a jsme v nejužší části. Dopálila mě takovým způsobem, že jsem ji vypnul a zadal novou trasu na Rumburk. Pak přestala blbnout a vedla nás velmi dobře. Dokonce až tak, že nás prosmýkla kolem kopce místo kolmého výstupu a volného pádu do Rumburku. Cesta je nádherná. A hle, Rumburk. A teď chceme jíst.

Dojeli jsme do centra. Je tu nějaký lokál ale píšou, že je to pivnice. To nechcem. Po dotazu nás dvě místní asi tak patnáctileté krásky poslaly do hospody ke kostelu. Chvála jim. Mají tu Svijany a celkem dobrý výběr jídla. Hospoda U kostela má významné plus. A to i cenově. Ačkoli jsme u německých hranic, zde se zvýšení cen v důsledku existence bohatších sousedů neprojevuje.

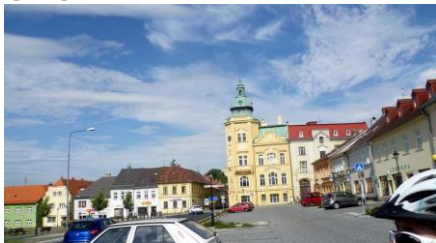
Spokojenost je velká. Chuť na jízdu malá. Moc pěkně to vyřešila Lenka. Abychom trochu vytrávili a zároveň neztráceli čas, navrhla navštívit kulturu. Jedná se o Loretu. Zamaněvrovali jsme k památce a důkladně si ji prohlédli.

Je to tu moc pěkné a je dobře, že se to nepovedlo přemístit do Prahy. Doporučuji k návštěvě.

Všechno pěkné jednou končí, pojedeme dál. Chceme do Šluknova. Teta navigace s tím má problém. Tvrdočipově nás posílá do místa dnešního noclehu rovnou, nejkratší cestou. Lehká pomoc. Stačí ji vypnout a zadat přímo Šluknov. Trasu našla, ale zdá se mi, že nás vede nějak šejdrem. Tahá nás chotárami, polními a lesními cyklostezkami. Není to úplně pohodlné, leč dá se. Za hodinu po zdolání dalších kopců jsme ve Šluknově.

Tady nás zajímá zámek. Akorát že zavírá v 17 hodin. Je 16.47. Tak to je slabší. Nevadí. Odpočinem si a pojedeme do dnešního cíle.

Ještě jsme se stavili v Tesco pro víno na večer a jedeme vstříc poloze ležmo.

Navigace nás vede celkem pěkně, nezlobí, vybírá hlavně silnice, jede se celkem dobře. A bylo by tak zůstalo až do cíle. Avšak při jednom nájezdu z odbočky na silnici je cyklo značení ukazující na druhou stranu, než chce navigace a píšou tam 13 km. Navigace nabízí silnici z kopce, pak mírné stoupání a pak už jen dolů s kilometráží 10. Lenka trvá na cyklo značení. Nelíbí se mi to. A za chvíli se mi to nelíbí ještě víc. To v okamžiku, kdy jsme odbočili doleva a před náma se tyčila šotolinová stěna. Znovu se snažím zdůraznit výhody silnice a kratší kilometráže. Nejsme vyslyšen. No dobře. Tak vzhůru do zbytečného kopce. Šlo to mizerně, pomalu a vedli jsme. Ale ani po dvou kilometrech tohoto utrpení to není lepší. Dojeli jsme na silnici a ona pořád stoupá. Nějakou dobu je zataženo a pofukuje teplý větřík. Silnice je teď po rovině, jede se líp. Není třeba většího úsilí k celkem svižné jízdě. Pak se to zlomilo a mažeme dolů. Úplně dole je cyklo značení, které vede zase někam do polí a lesa. Tentokrát jsem se nenechal ukecat a jedeme po silnici. Kousek nahoru a odtud je vidět kudy vede cyklotrasa. Tak to bychom fakt nechtěli. Silnice se lehce houpe a pak padá do údolí. Konečně odměna za celodenní dřinu. Dolů jedeme skoro pět kilometrů ani se mi nechce brzdít, když jsem minul ceduli Dolní Poustevna. Až sem dobrý. Zbývá večere a nocleh. To první proběhne v předem vytipované restauraci U Krejzů.

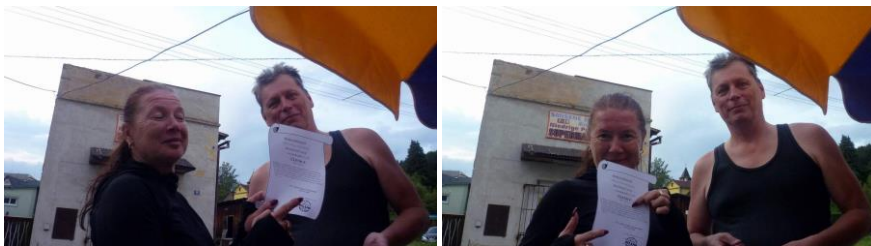
Přijeli jsme k hospodě a dál je zase stěna. Tentokrát asfaltová. Vypadá nezdolatelně, ale o tom potom. Ted' místo u stolu a jídlo. A pítí a toho víc. Ono se totiž podmračnou oblohou prodralo slunce a svítí sem. Není to taková palba jako odpoledne, ale chlazení to chce.

Mají tu dobrou domácí limonádu v půllitru. S ledem a studenou. To to chtělo... Akorát to všechno dlouho trvá. S jídlem je to bohužel slabší. Co se to děje? Druhá hospoda, kde jsem si nevybral? Nechápu... Nakonec jsme to narovnali dvěma pizzami. Jednu si daly holky napít a šlo o něco salámového, druhou mám pro sebe Hawai. Holkám ji přinesli za cca 15 minut, mně o hodný kus později. Číšník nám vysvětlil, že je to přítomností pouze jedné pece na pizzu. Slyšel jsem již hodně výmluv, ale tahle je hodně pitomá. Mají kliku, že nikam nespěcháme.

Když mi moji objednávku přinesli, bylo to po 40ti minutách od objednání. Je mi horko a nějak mě přešel hlad. Výsledně z Hawaie zmizely pouze tři díly. Jeden výměnou za stejný díl salámovosti a dva díly jsem nasoukal do sebe. Pak se mi zavřely klapky a konec. Víc ani sousto. Co zbylo jsme si nechali zabalit do krabičky a tu jsem šoupnul k sobě do báglu. Pak jsme jen tak seděli, dámy si postupně zašly na toaletu, kde podnikly částečnou speciální očistu, což jsem posléze učinil také, povídali si a bylo dobře. Pak obě učení provedly sčot. Má se na mysli vyrovnání navzájem. Jo, je vidět, že to uměj. Dobře znají základní otázku "kolik potřebujete, aby to vyšlo?"

A když už to všechno bylo akorát správně, došlo na povyšování.

Marta se z cyklisty obecného stala Dušičkou Hellstour club (stále lapáme dušičky, nikoliv však do hrníčků, ale do našeho středu) a Lenka má od teď hodnost Člen. Ten, kdo se dostal do tohoto levlu, to určitě myslí s jízdami na těžko vážně, protože musel ustát nejednu nepříjemnou námahu, nějakou tu zimu, či horko, ledovou vodu ať dešťovou, nebo při koupání v přírodě, vlečení naloženého kola nesjízdným terénem a neodradilo ho to a ozelel nějakou tu rodinnou záležitost proto, aby mohl vyjet. Jen je takových málo...

Dig.

Ano, kolo mě baví – spojuji zde několik fajn věcí – hlídám si figuru (mám celu řadu let velikost 38), udržuji si fyzickou kondici - 35 mě již několikrát sice bylo, ale troufám se srovnat fyzicky s lidmi v tomto věku (nic mě nebolí) a v neposlední řadě se podívám po krajině mě neznámé na zajímavá místa někdy velmi daleko od běžné civilizace, které mám někdy doslova po krk – no není to paráda? Všem doporučuji.

Lek.

Dobrá. Tady už nás nic pěkného nečeká, pojedeme si lehnout. Teď dojde na druhou moji úpravu v navigaci. Nedaleko odtud jsem na mapě našel rybník. Okolí vypadalo dobře, tak jsem to natáhl k němu. Nejdříve jsme zdolali po svých dřívě zminěnou asfaltovou stěnu a pak se pustili dole kopcem. Až dole byla odbočka doprava na lesní cestu a kus dál ještě jedna na pěšinu k rybníku. Až sem to jelo velmi pěkně. Potíž je ta, že se pěšina zcela ztratila v mladém porostu Křídlatky Dvoulisté a dalšího rostlinstva. Roští je to křehké, a tak jsem se proti němu rozjel. Mimo jiné mám výhodu svahu. Krásně jsem vybuldozeroval původní cestu. Ale unikla mi nevýhoda neznalosti terénu. Takže po třech metrech a několikerém nebezpečném sesmeknutí jsem rád sesednul a dál kácel roští vedouc kolo s nákladem. Pokud to půjde takhle, jsme za chvíli na břehu rybníka.

Aha, tak ne. Přes cestu, asi tak půl metru nad pěšinou leží kmen. Tak ten nezdoláme. Nicméně jsem se rozhodl pro pěší průzkum a vydal se dál. Hned za padlým stromem je mokřad. Asi by se zdolat dal. Pak je to kus nahoru. Ale je tu mokrá hlína s převahou jilu což dělá podloží velmi kluzkým. Ani tohle nedáme. Jsem však zvědavý, a tak pokračuju. Kromě toho ta cesta vede kolem rybníka. Obejdu je a zjistím, jestli by to nešlo z druhé strany.

Až na hráz je to špatně. Všude je vysoká tráva, přímo na cestě roští, v její bezprostřední blízkosti různé dřevinové nálety. I pouhá chůze je nesnadná. Druhý břeh rybníka je sice po rovině, ale jinak je terén stejný. Jako prémie se tu a tam pod hustou trávou skrývá díra, vzniklá patrně odstranění většího kamene. Tudy by se kola protáhnout dala.

Aha, tak ne. Jsem právě na přítoku do rybníka, což je asi 5 metrů široká bahnitá strouha. Tak tudy kola neprovlečeme. Pak je dalších deset metrů neprůjezdných a navazuje to na příkrý kopec, kterým dolů bychom sem přijeli.

Dokončit průzkumné kolečko je už dilem chvilky a pár desítek metrů. Na místě samotném již probíhá rozmístování nočních propriet. Děvčata sice nepočkala na výsledek průzkumu, ale tentokrát to nevádí. Dál to nejde a není důvod to tu opustit.

Tak jo. S Lenkou stavíme plné doupě, neboť nám Marta zarecitovala z mobilu, že ráno sprchne. Všechno jde dobře, dokonce i nulový bod je tentokrát správně, jen mám v cestě pro poslední kolík mohutný kořen stromu. No co, bylo i hůř. Chvilka přesvědčování stačila na to, aby příroda, jako ta moudřejší ustoupila. Kolík je v zemi, plachta přibližně našponovaná, doupě zabydlené a my se válíme. Za chvíli bylo dokončené celé sídliště a Marta nám přišla pomoci s válením.

Válení je úžasná věc. Zvláště když k tomu máte víno a začíná předčítání z vezené knihy. Tentokrát jde o literární skvost Vlastimila Vondrušky, Klášterní madrigal. Krásný příklad vybroušeného jazyka českého – tzv. “fajnšmekry”.

Jsmo krásně unaveni, vína pomalu ubývá, první kapitoly se dobře poslouchají, kolem je večerní lesní ticho, vládne tu pohoda.

Tak, to stačí, vyčůrat, pomodlit a spát.

Dig.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Dolní Poustevna	57,4	643	63,4	13,5	12 - 29

Ráno 7.7. neděle

Ráno prší. Marty mobil měl pravdu. Není to žádný slejvák, ale dělá to rámus o plachtu. V noci bylo teplo, rušilo nás jen stádo srnek. Vstávání proběhlo v klidu,

balení taky, ale ten odjezd. Jak jsme se sem včera prodrali vzniklým pralesem, tak teď to půjdeme nahoru. Jako speciální bonus máme, že je všechno mokré. Tož do tého.

Ano, je to mokré a je to do kopce. Ale asi máme ze včerejška natrénováno, protože to jde nějak lehce. A jsme na silnici. Jedeme kousek nahoru a pak volným pádem do Dolní Poustevny. Odtud dál k hraničnímu přechodu a následně do Německa.

Jenomže Německo přineslo rozčarování. Ano, mají to tu pěkně, leč trasa nás zavedla na nechutné stoupání přírodou po stále ještě mokré lesní cestě. Nevyžehlili si to u mě ani tím, že nám dali do cesty maliny tak šikovně rostlé, že stačilo trochu natáhnout ruku a ve stejné výšce přenést právě utrhnutou malinu do úst.

Stoupáme. Jde to sakra ztuha. Kola jsou těžká a kloužou.

Za asi hodinu jsme nahoře.

Ted' je zas problém jízda dolů. Jemný štěrk namočený deštěm fakt klouže a kolo si jede kam chce. Díky přesvědčení a pevné vůli to stále ještě dáváme a máme pod kontrolou.

Ještě pár šlápnutí a jsme na silnici. Nejspíš tu probíhá nějaký cyklo závod. Každou chvilku se tu prožene skupinka bláznů na závodních speciálech. Upalujou kolem padesátky. Zařadili jsme se mezi ně. Ještě jsem holky požádal, aby závodníky moc nepředjížděly, aby jim nezpůsobily doživotní trauma. Skvostná silnice nakloněná dolů, ani se nám z ní nechce. Ale teta navigace nás táhne zase někam do porostu. Odbočili jsme, sjeli k nějakým usedlostem a konec. Dál je to neprůjezdné. Tak, ale právě ve mně vzplanuly

saze. Konec přírody, dál pojedeme po silnici! Když to dávají závodníci, tak my taky. A nápad to byl velmi dobrý. Silnice se lehce vlní s převahou dolů. Kolem nás svištěj závodníci a tu a tam nějaké auto.

Po pár kilometrech se terén zlomil a padáme dolů. Moc se mi to líbí. Na palubě svítěj čísla mezi 45 a 60. Nechápu, jak je to možné, ale dojíždím skupinku závodníků. Připravuji se na manévr pomalého předjíždění. Už jsem vybočil a jsem na úrovni zadního kola posledního ze skupinky. Náhle fouknul protivítr a bylo to jako u paragánů, když padají volně a pak jeden vypustí padák. Tomu druhému okamžitě zmizí kdesi ve výšínách. Totéž se stalo teď. Skupinka zmizela vzadu. Inu hmotnost dělá své. Ještěže jsem je předjížděl. Kdybych se k nim připojil a jel za nimi, všechny bych je přejel. Letím si svých šedesát a dojelo mě auto. černé SUV. Ridič si nechával odstup, ale bylo cítit, jak je nervózní. Když moje rychlost klesla na padesát, opřel se do toho. Auto poskočilo a kostrbatým manévrem se ocitlo přede mnou. Ještě chvíli jsem jel za ním, ale pak na to šlápnul a zmizel daleko přede mnou v další zatáčce. Kopec se zmírnil, moje rychlost klesá, blížíme se k městu Bad Schandau. Když už jsem jel pouhých 35, předjela mě skupinka závodníků. Koukali nechápavě až vytřeštěně. Ale všichni měli při předjíždění palec nahoru. Pak jsem začal brzdít, abych počkal na zbytek naší skupinky. Kromě toho mezi barákama zatáčíme doprava a všemu věvodí značka STOP.

Tak, jsme všichni, můžeme pokračovat. Přejeli jsme most. Čeká nás celkem klidná a ničím výrazná cesta po Labské cyklostezce. Je to po rovině, částečně kryté vegetací, kolem pískovcové výjevy. Zastavili jsme jen na chvíli, ještě na úrovni Bad Schandau, když dámy dostaly chuť na kafe.

Na jedné z laviček si ho uvařily a jedeme zvolna dál.

Od Děčína jsme 12 km, vlak jede v 19.26, je 11.30. Jedeme fakt pomalu, a ještě jsme zastavili na jednoho Rádlera v Dolním Žlebu. Následujících 9 km proběhlo nějak neskutečně rychle. A to přesto, že jsem se snažil udržovat rychlost na 17 km/h. Pomaleji to už vážně nešlo. Také jsme zdolali státní hranici a jsme zase doma.

Děčín, Hlavní nádraží. Jsme tu o pět hodin dříve, než bylo vypočítáno. Ano, je to vynecháním jízdy přírodou ještě na německém území. Ta silnice to hodně urychlila. No jo, ale co teď? Při pokusu o přebukování jízdenek nám paní v kase řekla, že všechny vlaky na Prahu jsou po střechu plné. Jsem rád, že máme zabukováno, byť na pozdě. Tak co uděláme? Zkusíme místní zámek, pak oběd a pak se uvidí.

Zámek dobrý. Hezká a milá průvodkyně, velmi dobře rozuměla tomu, co vyprávěla, prohlídka byla pěkná, jsem spokojen. Pokud vás zajímá s čím, doporučuji osobní návštěvu zde, líným, nebo netrpělivým jistě postačí internet. Takže teď oběd. Dohodli jsme se na tom, že dojedeme na náměstí a tam hospoda určitě bude.

A byla. Zaparkovali jsme, usadili se, a nic. Lenka po chvíli došla pro jídelák a potvrdil se postřeh Marty. Tato restaurace je indická. Nejsem dneska úplně zvědavý na Asii, ale jídelák jsem začal prohlížet. Za pár chvil přišel asijský vrchní a řekl „Venku sorry ne.“ Ok, tím jeto vyřešené, pojedeme dolů k Labi do restaurace, kterou jsme míjeli cestou od nádraží.

A jsme tu. Vypadá to tu dobře, máme přímý výhled na Labe a zámek.

A velká spokojenost. Velmi dobře tu vaří, pивní trubky taky čistěj, prostě jsme spokojeni.

Dig.

Já jsem si objednala Boršč – tu polévku původem z Ruska. Přinesli mi ji a teď zažívám chuťový orgasmus. Tak dobrou jsem jedla naposledy u své snachy. Ta se mi přiznala, že se s ní vařila tři hodiny. Klobouk dolů – byla vynikající. Lek.

Dokonce to máme s hudební vložkou, která se sem line z protějšího břehu. Jsem velmi spokojen. Zbývá zodpovědět mou otázku – kde se jim tu leží?

A ano, leží se jim tu. Kousek odtud je travnatý plac, na něm dětské hřiště, okolo něhož zbývá fůra prostoru pro nás. Přesunujeme se tam. Z protějšího břehu sem doléhá burácející muzika. Dámy našly na internetu, že je zde nějaký nedělní program, který zahrnuje i ono muzikální burácení. Lenka je na to velmi zvědavá. Mně stačí co slyším a dávám přednost karimatce na trávníku u břehu Labe. Stejně to vidí Marta. Lenka tedy odstrojila kolo a vydala se za kulturou. Mně se velmi dobře leží. Na hřišti si hraje pár děcek, z nádraží vedle tu a tam vyjede vlak, chvilka po blízké silnici projede auto, v mezerách mezi hlukem je slyšet šumění Labe a mezi tím vším sem doléhá muzika s převahou vokálů. K tomu plné břicho a dvě piva... Dig.

A já nelenila a dojela si na ono kulturní představení, A udělala vskutku dobře. Dvě mladé písničkářky (no 30 jim ještě nebylo) původem z Francie to prostě rozbalily. Hrály střídavě na housle, acordeon a flétnu a zpívaly ve svém rodném jazyce a v angličtině moc hezké songy... Kulturní vložka, jak má být. Lek.

Probudil jsem se přibližně za hodinu. Situace kolem doznala akustických změn. Ustal ruch z hřiště a neslyším produkci z protějšího břehu. Zato přijíždí Lenka. Podle časomíry zbývá do odjezdu vlaku ještě hodina.

Ještě jsme chvíli poseděli a poleželi a pak se vydali k nádraží. Je odtud celých 300 metrů. Velmi zvolna jsme k němu přijeli a vstoupili do odbavovací haly. Náš spoj je již uveden na info tabulích. Zatím bez čísla nástupiště. Mezi tím Lenka s Martou kradou Českým Drahám elektrinu a cpou si ji do mobilů.

... právě doznělo hlášení nádražního rozhlasu. Náš vlak pojede ze třetího nástupiště. Je to hnus. Po schodech dolů, kus podzemím a pak odstrojit a postupně dotahat věci k vlaku. A následně do něj. Ale jsme dobří, máme natrénováno, a tak sedíme ve vagónu a za chvíli jedeme.

A to je vlastně všechno. Cesta vlakem nepřinesla nic hodného záznamu, vlak jel celou dobu na čas, spolucestující byli taky blázni (do pohybu a kol), průvodčího jsme zajímali jen do okamžiku, kdy namířil svou mašinku na mobil Marty, v mašince to píplo a byli jsme uznáni přepravy hodnými.

Lenka se s námi rozloučila v Holešovicích, já s Martou jsme trpělivě vyčkali konce na Hlaváku.

A to je vše. Tak zas příště. A vyjedte i vy.

Dig.

Epilog:

Za mě? Jsem velmi spokojen. Pravda, musím této výpravě odebrat statut středně náročná a přiznat statut náročná. Fakt to bylo místy velmi těžké. Že jsme to nevěděli na začátku? Věděli. Jenže správci portálu Mapy.cz odstranili z map siločáry (síla potřebná ke zdolání vrstevnice) a nahradili je barevnou škálou reliéfu. A podle toho se z mapy číst nedá. HANBA JIM! Na druhou stranu to v místech našeho putování mají krásné. Jsem také překvapen hradem Falkenštejn. To, co tam pro turisty vybudovali je neuvěřitelné. Ostatně,

zajeďte si tam sami. Tedy této výpravě dávám všechny čtyři palce (hlavně ty u nohou) nahoru. Dig.

Ale Digu zas tak těžké to nebylo... V sobotu s tím souhlasím, neděle kromě rána byla oddechová. Holt Českosaské Švýcarsko je malebné leč poněkud kopcovité (na což jsem upozorňovala předem...). Takže příště hurá do jiných jeho částí. Zůstalo jich spousta neprozkoumaných, a to musíme napravit. Zejména ta německá strana je přenáděrná... Lek.

Tak statut náročnosti bych já změnila na “ výcvik pro vojáky v záloze”, ale i já jen dodám na závěr... Fakt prima víkend. Náročný, ale příroda nádherná, pohoda a plno zážitků s prima “cykloblázny”... Mad.

Poznámka (zejména pro Martu):

Co je to voják v záloze: Je to hmota, která se za maximálního řevu velitele uvede do minimálního pohybu.

Poznátky z praxe: Jsem jeden z posledních, co na vojně byli a co víc na celé dva roky. Za tu dobu jsem zažil mnohé. Vydalo by to na knihu, možná na dvě. Mimo jiné jsem byl jako řidič velitele roty přímým svědkem tří cvičení, jichž se účastnili záložáci. Ve všech případech to bylo na chlup stejné. Přišli tátové od rodin, byli převlečeni do mundúru a vyvezeni do záložního prostoru spolu s ostatním vojskem. Pak byli vyčleněni a uklizeni někam stranou, aby neprekáželi. Pokud bylo cvičení v létě, měli tito neskutečný veget. Polní kuchyně zajižďela přímo k jejich stanovišti 3x denně, velitelé si jich nevšimli, a tak se z třítydenního cvičení vraceli odpočinutí a opálení. Ti, co zažili zimní cvičení, byli většinou zařazení do zpětného odřadu a převeleni do závodu Plastimat na brigádu, oficiálně Patronátní výpomoc. A ani tam se toho po nich moc nechtělo.

Z toho plyne, že Martino překvalifikování poněkud pokulhává. Nejblíže tomu, co máme za sebou, byl výcvik záchranářů, který jsem svého času, jako jejich lektor sám musel prodělat. Lišilo se to v tom, že jsme tenkrát všechno táhli na zádech a pohybovali se mimo cesty. A samozřejmě pak nácviky situací. Ale to sem nepatří.

Tak tolik poznámka. A teď už opravdu KONEC!

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	67	688	45,3	15,3	12 - 28

Celková technická data:

Účast
Oficiálně priznaná
kilometráž
Příště

tří Poškořáci...: Dig, Lenka a Marta

134 km
EXPEDICE

Trasa výpravy

Praha	Rumburk	Sebnitz
Děčín	Staré Křečany	Lichtenhajn
Ludvíkovice	Nové Křečany	Mittendorf
Kámen	Šluknov	Altendorf
Bynovec	Liščí	Bad Schandau
Růžová	Severní	Hřensko
Dolský mlýn	Lobendava	Dolní žleb
<u>Jetřichovice</u>	Horní poustevna	Děčín
Kyjov	<u>Dolní poustevna</u>	Praha

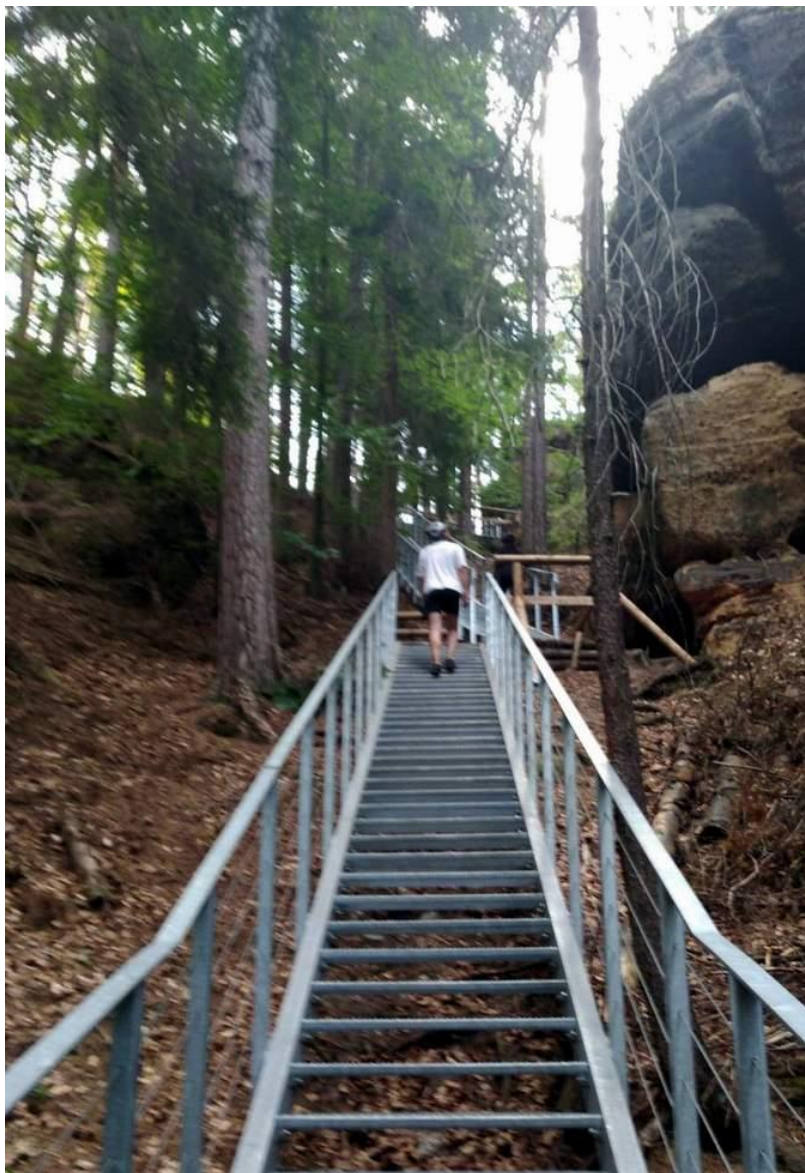
Náhled na trasu

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Vlad'ka (Vlo), **Jarda (Jaš)**, *Dig (Dig)*, Kachna (Jak), Lenka (Lek), Marta (Mad), Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Obrazová příloha:

TESCO

Tesco Stores ČR s.r.o.

Vrbovická 1527/68b, 100 00 Praha 10
IC: 45308314 OIČ: CZ45308314
Supersmarket Šluknov

	Kč
EGRI BIKAVÉR 0,75L	89,90A
FANTA 2,25l	26,90B
ZELÉNÝCHY SALÁT MIX	
L E V N E N O	9,93B
TS VODA PERLIVA 1,5l	4,90B
KUPON TESCO MOBILE	0,00A
CELKEM	131,63
Hotovost	1050,00
ZÁKROUHLIENÍ	0,37A
V R A C E N O	918,00

Sazba	DPH	Celkem
15%	5,45	41,73B
21%	15,67	90,27A

S DLUBČARD SETRETE KAZDÝ DEN

Porčíte si kartu Clubcard ještě dnes a zdarma v každém obchodě Tesco.

DEKUJEME VAM ZA NÁKUP

Zkratka BL = Bezpečkové potraviny

JAK SE VAM DNES NÁKUPovalo?

Podělte se o zkušenosti na stránkách

www.tesco.cz/nadobitite

a v rámci toho se zúčastníte soutěže

o 5000 Kč na nákup v Tesco.

BKP: 4F659EEA-AFACE342-240E74B1-801354F1-6DDF
E970
FIK: 24c5251e-42e4-4182-9769-047d9572004a-02
Provozovna č.: 1521
Pokladna č.: 001 Č. účtenky: 0536
Tržba je evidována v běžném režimu
06/07/19 17:32:32 04012 001 1044 0536

Restaurace pod Zámek

ID: 4908914

OI: CZ7806052400

Na Hrázi 244 40777 Šluknov

Tel.: 00420602286543

Isto -tenky: 201605157

Položka	DN	Po.	
TRŽBA 21%	21	1	31,00
1 K x 31,00			

DPH21	Základ	Daň
	25,62	5,38

CELKEM: 31,00 K

Jihrazeno: Hotovost

Dm. provozovny: 11

Dm. pokladny: 1

BKP: 4376C839-8B041B87-9980465F-

5F904F07-132A8EF7

FIK: 40B159F7-ef0d-4c2b-95f0-4d5

5e4f59738-05

Evidováno v běžném režimu EET

Vystavil: JIYI Simsek

6.7.2019 17:21:07

(c) LILKA www.arrowsys.cz

Restaurace Vyšetř

Kamenická 632, Dečín 2

UČTENKA: 10037971 Datum ÚP: 05.07.19

Vystavení účtenky 05.07.19 21:45:14

DIČ: CZ07808422 IC: 07808422

Stůl: 90.0 - Terasa u kuchyně, Restaurace

1-RESTAURACE

Správa 06.07.19 21:45

Název	Počet	Cena	Celkem
HOVĚZÍ VYVÁŘ	2x	45,00	90,00 B
Tatarské omáčka			34,00 B
Piloner úřq 0,5 2x	2x	45,00	90,00 C
Nováko 0,3l	2x	28,00	56,00 B
Hranolky			53,00 B
Sraženo sýr			110,00 B

Hotově **KČ: 433,00**

DPH	Základ	Daň	Celkem
B 15%	298,27	44,73	343,00
C 21%	74,38	15,62	90,00

Celkem 372,65 60,35 433,00

Provozovna: 22
Pokladna: POK50824281STAIRACE
BKP: 9513183d-53111ud3-9dfc571f-
1215a3e1-da679124
FIK: Běžný režim
788e07a-2355-49c8-8fa3-a37b0438950-04

System SAVARIN(c)

Loreta Rumburk, Tl. 9. květen 148/27, 408 01 Rumburk, GSM 00420 604 555 927
e-mail: loreta.rumburk@seznam.cz, www.loretarumburk.cz, www.poutni-mesto-dalnice-rosko.cz

**LORETAŇSKÁ
KAPLE**
S AMBITEM V RUMBURKU
BAROKNÍ KAPLE SV. ANNY V LORĚTĚ

Cena
**Rímskokatolická farnost
- děkanství Rumburk**

Datum: Náměstí Dobrovského 379/11

408 01 Rumburk

Číslo vstupenky: 046717935

* 046926

Restaurace U Krejzů, Dolní Poustevná
Restaurant und Pension U Krejzu
Sadová 250, Dolní Poustevná
Tel: +420 412 397 822
info@u-krejzu.cz
www.u-krejzu.cz

kasa: 1
stůl: 8

dph	položka	celk.cena
A 3ks	Limonada (jedm.cena: 69.00)	207.00
A 1ks	Džus	39.00
A 1ks	Pizza prosciuto	129.00
A 1ks	Hawai	149.00
A 1ks	Box na jídlo s sebou	10.00

celkem Kč: 534.00
EU: 23.20

rozpis dph			
zn.sazba	základ	daň	celkem
A 15%	464.35	69.65	534.00

Děkujeme Vám za vaši návštěvu!
Přejeme Vám krásný den!

EET:_dic:CZ22796622,datum:06.07.19-20:28
:44,idProvoz:11,idPokladny:Kasa1,poradov
e-č.:17970,trzba:534.00,rezim:běžný,bkp:
CA7D7F51-02728889-F25E8D9A-6083A6A6-85B7
86D0,fik:5b9ae6e7-1ab9-4629-8fcf-02a7fbc
f27ce-03

1154

		Z/FROM/VON	→	DO/TO/NACH			TRÍDA/ CL./KL.
05/07 *	18:51 *	Praha hl.n. *	→	Děčín hl.n. *	06/07 *	24:00 *	2 *
Přes: PhaHo, Roud/L, Lovosic, DZÁlez. Km: 129							
Rezervace (Místo+kolo), ZAVAZADLO (kolo)							
Vázaná jednosměrná						Cena 159 Kč	
Povinný vlak R 676 v úseku Praha hl.n. - Děčín hl.n.							

Doklad je nepřenosný a platí vždy pouze ve spojení s průkazem cestujícího, jehož jméno je uvedeno na jízdence.

Jízdu je nutno nastoupit v 1. den platnosti, nejdříve však v 18:51 hod. Jízda musí být uskutečněna vlakem, který je na něm uveden jako povinný. Použití v pozdějším vlaku je možné v době platnosti jízdenky po doplacení rozdílu jízdného ve vlaku nebo u pokladní přepážky.

Daňový doklad (informace o ceně)

Tax receipt (price information) / Rechnung (Preisinformation)

Položka	Tar. cena	Body	Cena	DPH
Jízdenka	1 109 Kč		109 Kč	10 %
Rezervace	1 0 Kč		0 Kč	
Zavazadlo (kolo)	1 50 Kč		50 Kč	10 %
Celkem			159 Kč	

Datum vystavení/datum platby: 3.7.2019 15:49

 Platba: **ČD Kredit**

 Prodejce: **České dráhy, a.s. 30002**

 Číslo obj.: **38887 753 00**

Praha 1, Nábřeží L.Svobody 1222, PSČ 110 15

 DiČ: **CZ70994226**
Jízdní řád a rezervace

Timetable and Reservations / Fahrplan und Reservierung

Stаницe	Odj. / Příj.			Místo / Seat / Sitzplatz
Praha hl.n.	05.07. 18:51	R 676	370	55 Místo+kolo
Děčín hl.n.	05.07. 20:31			

ref: 548253526471

05 07

Údaje pro kontrolu

Control data

Doklad číslo / Document no.:

***8-9488-851**

Jméno / Name:

Kód transakce / Transaction code:

JWZ N 6 3

 Kód nepřelávejte! / Do not fold the barcode!
 Barcode nicht knicken!

Reklama

Nová generace jízdenek

Flexi

Flexi zvýhodněná

Vázaná

 Více informací na www.cd.cz/jizdenky

České dráhy. Lepší cesta každý den.

Strana 1/1

České dráhy
Railway ServicesJÍZDENKA A MÍSTENKA
eTiket

1154

Osoby: 2

		Z/FROM/VON	→	DO/TO/NACH			TŘÍDA/ CL./KL.
05/07 *	18:51 *	Praha hl.n. *	→	Děčín hl.n. *	06/07 *	24:00 *	2 *
Přes: Praha, Roud/L, Lovosic, DZálež					Kč: 129		
Rezervace (místo)							
2 x Vázaná jednosměrná							
Povinný vlak R 676 v úseku Praha hl.n. - Děčín hl.n.					Cena 218 Kč		

Doklad je nepfenosný a platí vždy pouze ve spojení s průkazem cestujícího, jehož jméno je uvedeno na jízdence. Jízdu je nutno nastoupit v 1. den platnosti, nejdříve však v 18:51 hod. Jízda musí být uskutečněna vlakem, který je na něm uveden jako povinný. Použití v pozdějším vlaku je možné v době platnosti jízdenky po doplacení rozdílu jízdného ve vlaku nebo u pokladní přepážky.

Danový doklad (informace o ceně)

Tax receipt (price information) / Rechnung (Preisinformation)

Položka	Tar. cena	Body	Cena	DPH
Jízdenka	2 218 Kč		218 Kč	10 %
Rezervace	1 0 Kč		0 Kč	
Celkem			218 Kč	

Datum vystavení/datum platby: 3.7.2019 12:40 Platba: KARTOU/CC
 Projezdec: České dráhy, a.s. 30000 Číslo obj.: 38880 122 00
 Praha 1, Nábřeží L.Svobody 1222, PSČ 110 15 DIČ: CZ70994226

05 07 Miloslav Mayer

Jízdní řád a rezervace

Timetable and Reservations / Fahrplan und Reservierung

Stаницe	Odj. / Pflj.	W	W	Místo / Seat / Sitzplatz
Praha hl.n.	05.07. 18:51	R 676	367	71, 73
Děčín hl.n.	05.07. 20:31			

Ref. 544253437853

Údaje pro kontrolu

Control data

Doklad číslo / Document no.:

***8-9468-881**

Jméno / Name:

Miloslav Mayer

Kód transakce / Transaction code:

9 X 6 4 K 4Kód nepřekývejte! / Do not fold the barcode!
Barcode nicht knicken!

Reklama

Nová generace jízdenek

Flexi

Flexi zvýhodněná

Vázaná

Více informací na www.cd.cz/jizdenky

České dráhy. Lepší cesta každý den.

Strana 1/1

© Hell's Tour club 2019
Lek, Mad, Dig
Neprodejné
e-mail: hells2010@seznam.cz